

Tinget her, og at Ministeriet havde den samme Betænkelse. Hvad der nu var rigtigt eller ikke, skal jeg ikke opholde mig ved. Faktum er, at vi bleve paa Pladsen og gave os til at bygge og reformere, som vi nu have gjort det i 4—5 Aar. Men jeg havde ganske vist haabet, at naar vi gjorde det, naar vi skaffede et i alle Henseender vel udstyret Seminarium, baade hvad Lærerkrafter angaar og Lokaler og hele den øvrige Indretning, vilde man ogsaa fra alle Sider bestræbe sig for at skabe saa tilfredsstillende Forhold som muligt med Hensyn til det Forhold, jeg nylig har berørt: Elevernes Ophold paa Seminariet. Nu er det desværre saaledes, at dette Forhold i mange Aar ikke har været godt. Jeg tror, det ligger noget i, at der er en Økonom, som bespiser Eleverne, og man har faaet det Indtryk rundt omkring, at det næsten var en fast kongelig Ansættelse, saa naar en Mand først var kommen derind, saa kunde han sidde der for Livstid, og hans Enke bagefter, ligesom Fæstebøndernes Enker. Stillingen var sikker, hvorledes de end bare sig ad. Saadan er Forholdet nu ikke. Saa vidt jeg ved, er vedkommende Økonom ansat med en Opsigelsesfrist af $\frac{1}{2}$ Aar, saa der er Mulighed for at skifte. Men saa vidt jeg ved, har man aldrig skiftet uden ved Dødsfald eller af lignende Aarsager. Baade af Økonomen og af andre er Stillingen da bleven betragtet som en fast Embedsstilling, hvor man kan bære sig ad, som man vil, og endda være sikret. Det giver ikke noget godt Forhold, og allermindst hvis det træffer sig, at der er en Leder, som ikke ser, at han her befinder sig i en ret begunstiget Stilling. Forholdet er nemlig, at den Økonom, som overtager Elevernes Bespisning for Seminariet, faar en rundelig Betaling, nemlig 300 Kr. om Aaret, altsaa godt en Krone om Dagen, pr. Elev, og saa er det ham sikret, at han hver Dag kan dække Bord til 60—70 Mennesker. Det er i Virkeligheden den samme Pris, som der kan skaffes Kost for i ethvert ordentligt Pensionat andre Steder. Jeg har søgt Oplysning om dette Forhold ved private Seminarier og andre Statsseminarier, hvor Eleverne have privat Ophold, og det viser sig da, at de virkelig kunne faa et Ophold, der er i alt Fald meget nær og de fleste Steder fuldt ud er lige saa godt som det, her bydes dem for samme Betaling. Man maa huske paa, at der her er garanteret Manden Aaret rundt 60—70 Elever til Bespisning mod forud erlagt Betaling, altsaa Vilkaar, som kun bydes meget faa. Dertil kommer endvidere, at der her

ikke er Spor af Forskud at gøre; thi naar Økonomen indsættes, faar han udleveret alt muligt Husgeraad til Stuer og til Køkken, og, saa vidt jeg mindes, endda 60 Kr. aarlig til Vedligeholdelse. Med Stillingen følger dernæst et ikke saa lille Stykke Embedsjord, som han ganske frit faar overladt af Staten. Jeg er ikke sikker paa, hvor stort det er, men det er vist saadan noget som 15 Tdr. Land. Han har fri Bygninger paa dem — vi have endog nu maattet bygge nogle helt ny Avlsbygninger der nede. Alt dette er et ganske betydeligt Tillæg. Naar Staten stiller sig saa kulant over for en Bestillingsmand, synes det mig, at det ogsaa kunde kræves, at han søger at vise, at han vil gøre sig den Tillid værdig, som Staten paa denne Maade viser ham. Naturligvis er dette Spørgsmaal altid afhængigt af et personligt Skøn. Mit Skøn har i mange Aar været, at den nuværende Økonom næppe hverken forstaaer eller magter sin Opgave paa forsvarlig Maade. Men sidste Sommer have Forholdene udviklet sig til en ret tilspidset Form. Jeg skal ikke komme ind paa at afgøre, hvor Skylden ligger, den kan ligge paa flere Steder, men faktisk er det saaledes, at der har været ret uhyggelige Forhold. Man har ogsaa gennem Pressen taget ret skarpt til Orde derimod, saa at det endogsaa førte til, at en hel Klasse meldte sig til Forstanderen og erklærede, at de vilde forlade Seminariet, hvis der ikke skete en gennemgribende Forandring. Vi vide jo, at unge Mennesker blive hurtigt varme, men de kunne ogsaa køles meget hurtigt af, og saa galt gik det nu heller ikke, men i alt Fald rejste der 3—4 Elever af én Klasse bort og søgte Plads paa andre Seminarier. Det er kedeligt og uheldigt, naar man lige har faaet indrettet Seminariet tidssvarende, at man skal se paa, at der fremsættes saadanne Trusler — de kunne være mere eller mindre berettigede —, saa at man muligvis kommer til at have hele og halve Klasser staaende tomme, og det synes mig derfor ogsaa at være nødvendigt, at dette Forhold bliver grundigt undersøgt og taget op til Overvejelse. Nu har jeg i den allersidste Tid søgt at faa nogle Oplysninger om, hvorledes den Sag stod, og det er mig for saa vidt en Tilfredsstillelse, at det lod til, at de Klager, som ere komne frem, dog have haft nogen Virkning, idet det er mig sagt, at Seminarieforstanderen nu ogsaa ønsker at gøre en Forandring i dette Forhold og vil gøre Indstilling — jeg ved ikke, hvor langt den er kommen — til Semina-